

Críticacançó

J.M. Hernández Ripoll

Confessions sonores

Eduard Iniesta
16è Festival Barnasants
Luz de Gas, 19 de març

Eduard Iniesta presentava nou treball, *Els set pecats*, i la seva actuació va ser tota una confessió d'intencions. No sé si les comparacions amb el mateix artista són igual d'odioses que com diu el refrany, però la veritat és que l'Iniesta actual és un músic molt més complet, obert, agosarat i segur de si mateix que el que havíem vist en concerts anteriors.

Aquesta seguretat que va demostrar a l'escenari de Luz de Gas, està avala-

da inexorablement per la qualitat de l'enregistrament que acaba d'editar. El disc va sonar en directe d'una tongada. Grans composicions que agafen embranzida, que omplen les orelles amb matisos, no en va el músic es va fer acompanyar d'una banda de sis elements formada per guitarra, baix, teclats, bateria i dos vents.

L'escenari semblava la saleta d'estar d'una casa, amb les làmpades de peu i un teatret amb teló de vellut on s'anaven projectant vídeos il·lustratius. Es confessava Eduard Iniesta amb aquestes deu noves composicions que resul-

ten ser d'una riquesa sorprenent. Canta menys que abans, cosa que, tot sigui dit, s'agraeix. I, per acabar d'arrodonir l'actuació, i un cop finalitzats els talls del disc presentat, va prolongar amb composicions anteriors com *Vida vulnerable*, homenatjant Piazzolla, o recuperant la tradicional jueva *Bashie's bounce*.

Nosaltres no som ningú per absoldre les confessions d'Eduard Iniesta. Però si aquests han de ser els pecats que fa, només desitgem que en faci molts d'altres encara que així es pugui guanyar un lloc privilegiat a l'infern de la música catalana.